
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

77 (2003)

ISSN 1453-4436

Citesc CdF si nu ma pot abtine

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,
Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania
email: apoma@theory.nipne.ro

In numarul recent din Septembrie curent CdF ne informeaza cu acuratete despre Alianta pentru Stiinta si Educatie. Prezentarea facuta in acest sens de dl M. Oncescu indeamna la scris, nu la vorba: "scrierea si nu vorbirea sta la baza activitatii noastre." Subscriu cu placere, si constat, iata, ca poate de data asta, si cu aceasta ocazie, o iesi si romanul mioritic din oral, vocal, folclor si balada, si o debuta in intelectual. Oare? Sa-l ajute Dumnezeu, ca el singur se ajuta mai rar.

CdF ne mai invata (cred ca foarte putini stiu) despre radio, si cum s-a facut el in Romania. Dar de ce nu semneaza nimeni acest text scurt informativ? Pentru ca informatia din el este usor personalizata.

Acest CdF recent ridica iarasi problema evaluarii activitatii de cercetare. O ridica greu, si o lasa repede la podea. Problema e nociva si intr-adevar ne poate afecta sira inspirarii si coloana verticala. Cercetarea stiintifica si invatamintul din Romania se prabusesc pe trei piloni de baza: subfinantarea politica limita, neprofesionalismul administratorilor si regimul ilegal de administratie. De ce nu abordam aceste chestiuni majore? De ce nu chemam in justitie statul roman in aceste probleme? Sa chemam statul roman in justitie in chestiunea cercetarii stiintifice. Pentru ca evaluarea cercetarii este o chestiune delicata si colaterala, ce reuseste numai rareori si putinora. Sa nu ne bagam unde nu putem. Sa ne bagam unde ne doare.

Evaluarea cercetarii mi-aduce aminte de pescarii de pe malul helesteului care isi masoara unditele. A cui e mai lunga? Poate "Alunelu". Asta sa fie viziunea cercetatorilor romani despre ei insisi si despre cercetare?

In acelasi CdF, intr-un articol succulent in minore lucruri interesante, dl Valentin I. Popa scrie mai multe. Mai intii ni se spune ca invatamintul sprijina "economia nationala". Nu stiu daca sintem cu totii informati, dar va aduc la cunostinta ca starea de fapt de pe teren arata ca nu mai exista de mult "economie nationala" la Romania. Apoi, ni se da ca fiind de bine pentru noi, cercetatorii, ca in Constitutia Romaniei scrie "statul trebuie sa asigure stimularea cercetarii stiintifice nationale." Pina sa fie stimulata, poate ar trebui mai intii sa fie finantata, sa i se admita existenta. Autorul ne mai invata ca cercetarea ar trebui finantata in "functie de performante." Autorul ar trebui sa afle ca nici macar fotbalul nu e finantat in functie de performante, si ca functia nu functioneaza functional in astfel de situatii. Il informez ca o astfel de functie este exploziva, si, aplicata printr-un absurd, cercetarea ar da cu capu' de tavan, ar merge pina la cer, l-ar apuca pe Dumnezeu de, pardon, picior, si Ala ar darima iarasi acest nou Turn al Babilonului. Filmul asta s-a mai jucat. Un inginer de politica aproximativa ca autorul ar trebui intii sa stie sa invete sa masoare, si numai apoi sa faca politici. Noi o ducem prost dinspre noi, nu dinspre altii.

CdF ne mai informeaza ca s-a infiintat o Scoala Normal Superioara in Bucuresti, cu matematici si altele. Interesant este ca autorul nu mentioneaza autorii. E normal? E superior?

Dl Vasile V. Morariu scrie frumos in acest CdF despre vreo trei oameni mari, dl Mircea Pentia pune de asemenea frumos multe puncte pe rana si degete pe i, ca de obicei, intr-o contributie interesanta. CdF-ul ne mai protejeaza inca o data fata de radiatiile nucleare, pe vreo 2 pagini, apoi necunoscuti scriu despre "Cercetarea Universitara". Ce scriu? Scriu ca ei ar fi facut, pe bani, un studiu asupra, atentie, "perceptiei asupra impactului." E fantastic! Au ei o perceptie asupra starii cercetarii stiintifice in Romania? Eu cu oameni care scriu asa as merge si la capatul lumii; si i-as lasa acolo. "De la succes la criza" in astfel de conditii m-as face personal criza pentru ca un astfel de mers sa aiba succes.

Haios, pardon, e si ca European Science Foundation promoveaza dezvoltarea stiintei europene "in frontispiciu cunoasterii", conform cu acelasi CdF. Poate in frontispiciu? Dupa ce alunga vrabiile care promoveaza si ele acolo pe sus cite ceva fara nici o jena. E jenant ce se intimpla si ce nu face CdF-ul.

Dna Roxana Bojariu relateaza in paginile acestui CdF ca "predictia climatica" este "tema stiintifica" ce merge pe "drumul cel mai scurt" intre "cercetare teoretica" si "studiile aplicative cu impact." Autoarea ar trebui sa stie ca predictia nu e tema, e predictie, ca clima nu e drumul intre teorie si aplicatie, si ca, in general, drumul cel mai scurt a fost deja gasit de mult de magarul lui Pitagora cu ocazia teoremei. Autoarea ne mai informeaza ca unu' Lorenz ar fi impartit problemele in doua: unu, cunoscind starea dai evolutia si, doi, schimbind "forcing"-ul la frontiera se schimba starea. Remarcam ca nici unul din aceste enunturi nu formuleaza o problema, desi probleme sint destule, de exemplu "forcingul" limbii romane. Mai exista de asemenea pe lume si ecuatii fizicii matematice, cam nereusite pentru multi, cei drept, inclusiv autoarea textului de care vorbim. Autoarea mai scrie si "erori datorate necunoasterii perfecte ale conditiilor", ceea ce e un pic cam mult. In astfel de conditii eronate erorile cauzeaza nu datoreaza, iar necunoasterea, cit e ea de neagra si de oarba, e de singular, nu de plural. Autoarea ne mai spune ca "modelele" sint "cuplate cu modele", ceea ce e cam straniu. Poate ca asta e posibil, vorba poetului, numai in clima, de-aia e asa de cald in ultima vreme. Acelasi text ne mai informeaza ca faza unei oscilatii ar fi pozitiva sau negativa si ca asta e important pentru predictia climei. Da, desigur, una este sa stai cu fata la soba iarna si alta cu spatele la soare, vara. Sa fiu absolvit, dar aici sint lipsuri mari, metaforic vorbind. Autoarea ne mai spune in continuare, ca, paradoxal, daca ti-e frig inseamna ca s-a facut frig la frontiera, si pe acolo intra temperatura rece, ca ai lasat usa deschisa. Iar daca ti s-a facut cald, tot conditiile la frontiera sint de vina, pentru ca iarasi ai lasat usa deschisa si pe acolo intra, pis-pis, caldura calda. Intr-adevar, zaduf mare, cind e cald e cald, cind e frig e frig, crapa mitele zmotocind sfoara cu clopotei a predictiilor climatice. Ca simplu cititor o sfatuiesc pe autoare sa mai incerce cu scrisul, iar pe redactia CdF o sfatuiesc s-o lase mai moale cu fenomenele stiintifice. Atentionez astfel de personalitati ca, totusi, cind si cind, citesc si eu CdF-ul.

Intr-un anunt scurt, acest CdF recent ne mai informeaza ca, in curind, "vor veni spre Pamint milioane de impulsuri care vor fi analizate in prima etapa de 150 de cercetatori de la laboratoarele din Pasadena." Asa mult?

Dl Gunter Scharf ne informeaza in acest CdF ca Bohr ar fi relatat ca Heisenberg l-ar fi informat ca el si Germania ar fi pornit sa fabrice bomba atomica in 1941. Autorul ne spune ca in 1945 cind americanii erau cit pe ce sa-l prinda pe Heisenberg cu bomba, asta ar fi ascuns-o intr-o pivnita de vinuri din Bavaria, si ca Heisenberg si Germania ar fi iesit astfel basma curata. Ce sa zic, foarte interesant: "El se jura ca nu fura/ Dar l-am prins cu bomba-n gura." Heisenberg era cam fanfaron si clampau, iar Bohr era cam nevricos c-avea naturelu' subtile. Istorie atomica.

Conform acestui CdF, dl M. Oncescu ar fi luat la intrebari de catre tinerii stiintifici daca sa plece ei din tara sau sa nu. Ca Hamlet, to leave or not to leave. Si se pare ca se zice ca se observa ca astia, tinerii, ar pleca nu ca sa plece ci ca sa se intoarca. Pe partea ailalta, poate. Si ca pe acesti

tinere i-ar roade rau pe dinlauntru etica. Profesionala. Eu zic ca-i roade, ca pe noi toti, mizeria, de toate felurile, inclusiv cea intelectuala.

CdF-ul acesta mai include un necrolog, mai are o serie de anunturi minore, vorbe de duh, si de semi-duh, referinte, informatii de stiinta si alte obiecte de larga raspindire si intrebuintare. Ma citeaza chiar si pe mine de vreo doua ori.

Poate voi fi intrebat de ce fac totusi asta, adica de ce scriu astfel de scrieri ca cea de fata (desi cei care cred ca ma cunosc nu mai intreaba nimic de mine de mult). Pai, totusi, n-am spus? Citesc, si nu ma pot abtine. Am onoarea, MA.